

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Cobzac Elena,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești sediul central din 01 august 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Dabija Ion XXXX, născut la XXX, domiciliat în mun. Chișinău, com. XXXi, str. XX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 20.08.2018– 01.08.2019;

instanța de apel: 22.08.2019 – 06.11.2019;

instanța de recurs: 19.02.2020-01.07.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 01.08.2019, Dabija Ion XX a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedepasă sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ceea ce constituie 27 500,00 lei.

A fost explicat lui Dabija Ion XXX că, în conformitate cu prevederile art. 64. alin. (3¹) Cod Penal, în cazul achitării amenzii în cel mult 03 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie, mărimea acesteia se reduce în jumătate. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral. S-a adus la cunoștință inculpatului, că conform prevederilor art. 64 alin.(5) Cod penal, în caz de eschivare cu reavoință de la achitarea amenzii, această pedeapsă se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale

1.1. În sentință, prima instanță a constatat că: Dabija Ion Spiridon, la data de 03.01.2018, aproximativ la ora 19:45, aflându-se în calitate de pasager în mijlocul de transport de model „XXX” cu n/î XX, dorind să traverseze frontiera de stat a Republicii Moldova, pe direcția „ieșire” din țară, prin punctul de trecere a frontierei „Leușeni”, a deținut în bagajul personal blancheta permisului de conducere cu nr. XXX, pretins eliberată pe numele

lui de către autoritățile Republicii Moldova la data de 22.06.2012 pentru categoria „B”, despre care cunoștea cu certitudine că este falsificată prin contrafacere de către alte persoane nestabilite la moment de organul de urmărire penală, care conform informației prezentate de Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova este falsă.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Dabija Ion Spiridon a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin.(1) Cod penal, individualizată prin „deținerea documentelor oficiale false care acordă drepturi.”

2. Sentința a fost atacată cu apel de către **avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului**, prin care a solicitat casarea acesteia și rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea lui Dabija Ion, din motiv că nu există faptul infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal

2.1. În motivarea cererii de apel, avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului, a menționat că:

- fapta constatată de instanța de fond nu și-a găsit confirmare pe parcursul cercetării judecătorești și în special din probele cercetate rezultă că nu există fapta infracțiunii incriminate lui Dabija Ion;

- instanța de fond nu a dat o apreciere cuvenită probelor administrate, nu și-a motivat decizia suficient și a fost adoptată hotărârea de condamnare doar în baza indicării anumitor probe ale părții acuzării și presupunerilor indicate în rechizitoriu;

- din conținutul materialelor dosarului penal se atestă faptul că la 03 ianuarie 2018, inculpatul Dabija Ion a fost reținut în punctul vamal Albița, România, având asupra sa permisul fals de conducere cu nr. XXX;

- organul de urmărire penală îi incriminează că Dabija Ion în momentul trecerii frontierei de stat a R. Moldova, prin punctul de trecere a frontierei „Leușeni” ar fi deținut asupra sa același permis de conducere, însă faptul dat nu este confirmat prin careva declarații, documente, probe, iar instanța de judecată s-a bazat la adoptarea sentinței doar pe presupunerile organului de urmărire penale bazate doar la depistarea permisului pe teritoriul României, fapt care nu echivalează automat cu deținerea permisului fals și pe teritoriul R. Moldova;

- nevinovăția lui Dabija Ion a fost demonstrată prin declarațiile acestuia din care rezultă că permisul de conducere fals nu l-a deținut niciodată pe teritoriul R. Moldova, ci doar în România, faptul că la 03.01.2018 Dabija Ion a ieșit de pe teritoriul R. Moldova în calitate de pasager, iar în România a intrat în calitate de șofer, circumstanțe ce denotă că inculpatul traversând frontiera R. Moldova în calitate de pasager nu avea obligația de a deține permis de conducere, iar faptul dat fiind obligatoriu în postul vamal Albița;

- la 05 ianuarie 2018, în privința lui Dabija Ion, de către Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași, sectorul Poliției de Frontieră Huși a fost dispusă începerea urmăririi penale cu privire la săvârșirea infracțiunilor de „uz de fals” prevăzut de art. 323 Cod penal al României și „instigare la fals material în înscrisuri oficiale”, prevăzut de art. 320 Cod penal al României. Potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale emise de ofițerul de urmărire penală, Ion Munteanu la 21 martie 2018, rezultă că în privința lui Dabija Ion, pe teritoriul R. Moldova s-a pornit încă o urmărire penală potrivit art. 361 alin. (2) Cod penal, similară circumstanțelor examinate de autoritățile competente ale României;

- pornirea urmăririi penale și adoptarea în privința lui Dabija Ion a unei sentințe judecătorești de condamnare de către autoritățile judiciare ale R. Moldova, contravine dreptului persoanei de a nu fi urmărit penal pentru una și aceeași faptă, pe motiv că o urmărire penală în privința inculpatului a fost pornită de către Autoritățile Române la data de 03.01.2018, pe fapte investigate la moment în R. Moldova, iar acest aspect face imposibilă atragerea repetată la răspundere penală a persoanei.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, a fost respins apelul avocatului Ionaș Gheorghe în numele inculpatului, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 01.08.2019, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

3.1. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Dabija Ion Spiridon a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod Penal, după indicii calificativi – deținerea documentelor oficiale false care acordă drepturi.

Instanța de apel a notat că, prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a apreciat că, instanța de fond corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod Penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 al. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la

concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a menționat că, vina inculpatului a fost dovedită pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: procesul-verbal de consemnare a circumstanțelor constatate din 06.02.2018; raportul șefului serviciului dispecerat al DR Vest; procesul-verbal de schimb de date și informații; informația parvenită de la Șeful Centrului Comun de Contact Galați; informația eliberată de Agenția Servicii Publice; sentința Judecătorei Ungheni din 15.02.2018; actele în executarea cererii de asistență juridică internațională parvenite de la autoritățile competente ale României, inclusiv raport de constatare nr.4 din 15.01.2018.

Instanța de apel a conchis că, fiind dovedită indubitabil vina inculpatului Dabija Ion în deținerea documentelor oficiale false care acordă drepturi, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art.361 alin.(1) Cod Penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Instanța de apel a considerat ca fiind dovedit în afara dubiilor rezonabile faptul că, Dabija Ion Spiridon, la data de 03.01.2018, aproximativ la ora 19:45, aflându-se în calitate de pasager în mijlocul de transport de model „XXX” cu n/î XXX, dorind să traverseze frontiera de stat a Republicii Moldova, pe direcția „ieșire” din țară, prin punctul de trecere a frontierei „Leușeni”, a deținut în bagajul personal blancheta permisului de conducere cu nr. XXX, pretins eliberată pe numele lui de către autoritățile Republicii Moldova la data de 22.06.2012 pentru categoria „B”, despre care cunoștea cu certitudine că este falsificată prin contrafacere de către alte persoane nestabilite de la moment de organul de urmărire penală, care conform informației prezentate de Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova este falsă.

Instanța de apel a constatat că, întreaga sistemă de probe examinate și apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul că, inculpatul Dabija Ion Spiridon a comis fapta prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal– deținerea documentelor oficiale false care acordă drepturi.

Instanța de apel a stabilit că, la caz s-a dovedit existența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, astfel că în acest sens, deși, inculpatul Dabija Ion a menționat că cu acest permis, nr.XXX pretins eliberat pe numele lui de către autoritățile R.Moldova la data de 22.06.2012, nu s-a folosit pe teritoriul țării, instanța de apel a reținut că lui Dabija Ion Spiridon, nici nu se incriminează calificativul – folosire, or,

instanța de judecată a constatat cu certitudine că inculpatul Dabija Ion Spiridon doar a deținut acest permis fals.

Instanța de apel a apreciat ca fiind justă sentința de condamnare emisă de Judecătoria Ungheni din 15.02.2018, prin care s-a constatat că la data de 19.07.2017, în jurul orei 21 și 20 min., în PTF Sculeni, în timpul controlului la Dabija Ion s-a depistat blancheta permisului de conducere pe numele acestuia cu nr. XXX cu mențiunea ca fiind eliberat de autoritățile Republicii Moldova la data de 22.06.2012, cu semne vădite de falsificare, dând apreciere și faptului că inculpatul Dabija Ion Spiridon, a cunoscut că permisul de conducere respectiv este fals, *personal declarând că-l avea în posesie de o lună.*

Instanța de apel a notat că, infracțiunea prevăzută la art.361 alin.(1), Cod penal, este o infracțiune formală, se consideră consumată din momentul fie al confecționării, deținerii, vânzării sau folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Instanța de apel a reținut prezența în acțiunile inculpatului a laturii subiective, or, acesta a declarat în cadrul cercetării judecătorești că a făcut acest permis de conducere din motiv că trebuia să lucreze, iar lucrul este legal cu permis de conducere, fapt ce denotă că Dabija Ion Spiridon a deținut documentul oficial fals care acordă drepturi, în interes material, pentru a fi angajat la serviciu.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondate afirmațiile apărătorului potrivit cărora nu au fost prezentate probe ce ar confirma că în momentul trecerii frontierei de stat a R. Moldova, prin punctul de trecere a frontierei „Leușeni”, Dabija Ion Spiridon ar fi deținut asupra sa același permis de conducere. Or, din raportul șefului serviciului dispecerat al DR Vest, A. Lîsenco, se atestă că în registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente este înregistrată informația precum că la data de 03.01.2018 s-au prezentat în PTF Albița ROU pentru efectuarea formalităților necesare intrării în ROU doi cetățeni ai Republicii Moldova, Dabija Ion și Chiorescu Iulian, care au prezentat la control permise de conducere auto (MDA) false total, înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni la data de 04.01.2018.

Prin procesul-verbal de schimb de date și informații, se confirmă că, urmare a evenimentelor din data de 03.01.2018, ora 21:00, respectiv 23:50, când la PTF Albița/ITPF Iași, s-au prezentat pentru a intra în țară Dabija Ion și Chiorescu Iulian și care au prezentat permise de conducere emise de autoritățile Republicii Moldova false, acestora întocmindu-se dosare penale sub aspectul săvârșirii infracțiunii de „uz de fals”.

Instanța de apel a respins afirmația avocatului precum că, pornirea urmăririi penale și adoptarea în privința lui Dabija Ion a unei sentințe judecătorești de condamnare de către autoritățile judiciare ale R. Moldova, contravine dreptului persoanei de a nu fi urmărit și pedepsit penal pentru una și aceeași faptă, pe motiv că o urmărire penală în privința inculpatului a fost pornită de către autoritățile Române la data de 03.01.2018, pe fapte investigate la moment în R. Moldova, menționând că, faptele prejudiciabile comise pe teritoriul României de către inculpat, nu-l dezvinovățesc pe acesta de fapta comise pe teritoriul Republicii Moldova. La caz, deținerea documentelor oficiale false de către inculpat pe teritoriul Republicii Moldova, este o altă faptă comisă de către inculpat, decât folosirea aceluiași documente false pe teritoriul altui stat, în cazul dat pe teritoriul României.

Instanța de apel a reținut că argumentele apărării, precum că inculpatul ar fi sancționat de două ori pentru aceeași faptă, nu sunt întemeiate, deoarece învinuirea adusă inculpatului de către autoritățile statale din România nu-l vizează pe inculpat pentru deținerea documentului oficial care este fals pe teritoriul statului Republica Moldova.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Dabija Ion a ținut cont de prevederile art. art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat de mai multe ori, nu se află la evidența medicul psiholog, dar se află la evidența medicului narcolog.

Instanța de apel a considerat că, pedeapsa sub forma de amendă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului, prin care în baza pct. 6), 8) alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Hîncești sediul central din 01 august 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019 și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Dabija Ion din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii.

4.1 În motivarea cererii de recurs avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului, a invocat că:

- fapta constatată de instanța de fond și de apel nu și-a găsit confirmare pe parcursul cercetării judecătorești și în special din probele cercetate rezultă că nu există fapta infracțiunii incriminate lui Dabija Ion;

- instanța de fond nu a apreciat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probele cercetate în raport cu circumstanțele stabilite în cauză, fiind încălcate prevederile art. 101 Cod de procedură penală iar simpla descriere a probelor fără aprecierea acestora duce la adoptarea unei sentințe nemotivate;

- deși organul de urmărire penală a incriminat lui Dabija Ion că în momentul trecerii frontierei de stat a R. Moldova, prin punctul de trecere a frontierei „Leușeni” ar fi deținut asupra sa același permis de conducere, însă acest fapt nu a fost confirmat prin careva declarații, documente, probe iar instanța de judecată sa bazat la adoptarea sentinței doar pe presupunerile organului de urmărire penale bazate doar pe depistarea permisului pe teritoriul României, fapt care nu echivalează automat cu deținerea permisului fals si pe teritoriul R. Moldova;

- permisul de conducere fals nu la deținut niciodată pe teritoriul R. Moldova ci doar în România, faptul că la 03.01.2018 inculpatul a ieșit de pe teritoriul R. Moldova în calitate de pasager, iar în România a intrat în calitate de șofer - circumstanțe ce denotă că inculpatul traversând frontiera R. Moldova în calitate de pasager nu avea obligația de a deține permis de conducere iar faptul dat fiind obligatoriu în postul vamal Albița;

- pornirea urmăririi penale și adoptarea în privința lui Dabija Ion a unei sentințe judecătorești de condamnare de către autoritățile judiciare ale R. Moldova, contravine dreptului persoanei de a nu fi urmărit penal pentru una și aceeași faptă pe motiv că o urmărire penală în privința inculpatului a fost pornită de către Autoritățile Române la data de 03.01.2018;

- presupusa infracțiune incriminată lui Dabija Ion ar fi fost comisă la 03 ianuarie 2018 iar până la momentul de față a expirat termenul de prescripție de 2 ani de zile;

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau

procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Cu referire la recursul declarat de avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului, Colegiul reține că, ca eroare de drept potrivit căreia hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului ordinar autorul a indicat pct. 6), și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, deoarece în opinia autorului recursului *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanțelor, fapta condamnatului nu întrunește elementele infracțiunii.*

Referitor la argumentul recurentului precum că, *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, instanța de recurs precizează că avocatul referindu-se la **pct. 6** din norma menționată, nu a concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal raportând temeiul invocat de recurent cu motivarea deciziei instanței de apel consideră că, în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, deci, erori care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu a admis nici o eroare care să afecteze soluția instanței, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, mai mult se constată că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs ordinar, constată că și pretinsa eroare prevăzută la **pct. 8)** alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Sub aspectul situației de „*neîntrunire a*

elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct. 3.1. al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptei este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța ajungând la concluzia privind menținerea sentinței instanței de fond, ca fiind corect stabilită vinovăția inculpatului Dabija Ion și aplicarea unei pedepse echitabile.

În contextul expus, Colegiul penal mai reține faptul că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța ierarhic inferioară și-a argumentat just concluziile privind prezența în acțiunile lui Dabija Ion a elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește, fapt ce corespunde jurisprudenței CtEDO (*cauza Albert vs. România din 16.02.2010*), în care Curtea statuează că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Ce ține de argumentele recurentului, invocate prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, că *infracțiune comisă a fost comisă la 03 ianuarie 2018, iar până în prezent a expirat termenul de prescripție de 2 ani, tragerii la răspundere penală*, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate, deoarece termenul de prescripție la data pronunțării deciziei de către Curtea de Apel – 06 ianuarie 2019, nu a expirat, or, potrivit art. 60 alin. (2) Cod penal, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Astfel, Colegiul penal apreciază decizia instanței de apel, ca fiind una argumentată, motivată, emisă în concordanță cu prevederile art.394 Cod de

procedură penală, ne fiind constatată careva eroare de drept, care ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, vinovăția inculpatului fiind stabilită cu respectarea normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente Colegiul penal va decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești sediul central din 01 august 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Dabija Ion XXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Cobzac Elena